

Magyar Hang

A TÚLÉLŐ MAGAZIN

Béta verzió

Schiffer András / 2018. 07. 21. / Publicisztika

Túszul ejtett ellenzék

Acélgyári munkások tüntetése 2003-ban. Peremfeltételek (Fotó: REUTERS/Balogh László)

Az április 8-ai parlamenti választáson a kormánypárt úgy szerzett kétharmados többséget, hogy nagyjából féltucat regnáló polgármestere, helyi képviselője is bekerült az

Elfogadom

az ég-egy-adta-világon semmi jelentősége nem lett volna, ha az ellenzéki oldal nem játssza fel az országos politika szintjére. Feljátszották, mégpedig azért, hogy demonstrálják, a tavaszi Fidesz-győzelemnek kizárólag egyetlen oka volt: nem működött a legteljesebb körű ellenzéki összefogás, a taktikai szavazás, nem mindenütt csak az esélyes ellenzéki jelölt szállt ringbe a fideszessel szemben, és a többi. Budapesten amúgy is egyesek szerint az ellenzéknek van kétharmada, de a többi nagyvárosban is – különösen Miskolcon – meg lehet szorongatni a Fideszt, ha van összefogás. Lett. A két budapesti időközit egyenesen az úgynevezett demokratikus ellenzék országos nagykutyái vezették fel, Gy. Némethről, az LMP önállóságát egészen az egyéni mandátumszerzés mézesmadzagjáig foggal-körömmel védő Csárdi Antalig. A július 8-ai fővárosi körből a Jobbik úgymond pénzühiány miatt teljesen kimaradt, azonban egy hét alatt gyűjthettek valamennyit, mert Miskolcon már teljes volt az összefogás (s persze Sopronban és Veszprémben sem indultak rá a szoci és az elempés jelöltekre). Aztán érkeztek a tények és az eredmények. A józsefvárosi polgármesteri székért folytatott küzdelemben a Fidesz a 2014-es 57 százalékkal szemben most **63 százalékot**, míg az V. kerület belsejében a négy évvel ezelőtti 50 százalékkal szemben 67 százalékot szakított. Majd jött a július 15-ei fekete leves.

A miskolci körzetben 2014-ben csak 39 százalékot szerzett a kormánypárt (tehát matematikai szempontból ez valóban nyerhető körzetnek látszott), **most viszont 61 százalékot kapott a legteljesebb összefogással szemben**. A soproni körzetet a narancsosok négy éve 50 százalékkal hozták – most az összefogással szemben 69 százalékot kaptak. Veszprémben 2014-ben 54 százalékkal nyerték a körzetet – most az egyedül induló LMP-s jelölttel szemben 80 százalékkal. Persze kézenfekvő volt a magyarázat, hogy mennyire alacsony volt a részvétel, amit amúgy már a kiírás pillanatában pontosan előre lehetett jelezni. Csak azt a kérdést kellene feltenni: hogy az ördögbe van az, hogy amíg a Fidesz egy nyomorult időközinek is láthatóan képes tétet adni, addig erre az ellenzék a legteljesebb körű összefogás esetén is képtelen? Amíg erre nincsen válasz, addig másra sem nagyon lesz. A posztbolsevik ellenzék proliellenes és a posztrasszista ellenzék cigányozós dührohamaira pedig csak annyit: tessék picit szétnézni a soproni és az V. kerületi körzetekben, amúgy meg szégyelljék magukat.

Ha azt vesszük, hogy a totál üres, elvtelen hatalomtechnika még így nyáridőben is 20–30 százalékot hoz a konyhára, akkor a két júliusi hétvége ellenzéki termését akár sikerként is fel lehet fogni. Amúgy viszont az öt júliusi időközi választás az összefogásos idiotizmus totális csődjét hozta. A pártelitek természetesen bátran hallgatnak. Sehol egy XXI. századi úttörőelnök, sehol Csárdi képviselő, sehol egy vidám Kunhalmi-sajtótájékoztató, de még egy jobbikos pénzügyi kimutatás sem. Sz..nak, bajnak nincs gazdája, ahogyan a népi bölcsesség tartja. Az egyetlen komolyan vehető ellenzéki párt valóban a Magyar Kétfarkú Kutya Párt. A kudarc azonban – elvileg, főleg, ha kellő időben érkezik – arra mindenképpen jó, hogy tanuljon belőle az ember, feltéve, ha van ilyen szándéka. A két héten belül összeszedett öt darab ellenzéki betlinek – álláspontom szerint – két fontos tanulsága lehetne.

A pártbrandek mechanikus összeadogatása nem tünteti el az ötlettelenséget. Akik külön-külön nem gondolnak semmit a világról, együtt sem fognak sokkal többet. Kis túlzással: ha a semmihez a semmit adjuk, ugyanúgy semmink sem marad. Ha legalább az egyik ellenzéki párt rendelkezne egy ellennarratívával, egy saját történettel, ami esetleg még a kormánypárti szavazók számára is vonzó lehet (egyéb esetben tudniillik nincsen kormányváltás), nyilván érdemes volna szétnéznie a politikai halpiacon: gondol-e esetleg valaki még valami hasonlót a világról, mint ő? Jelenleg viszont senki és semmit. Külön kínos, ha egy szavazóköri majdhogynem több brand támogatja a jelöltet, mint ahány voksot kap. A kevesebb több. Azok az alakulatok, amelyek legitimitásukat nem a választói akaratból, hanem Kálmán Olga műsorából eredeztetik, nem hozzátesznek egy ellenzéki fellépéshez, hanem jelenlétükkel csak a zűrzavart fokozzák a választópolgároknál.

Az öt időközi választás közül már csak méretarányossági okokból is a józsefvárosi polgármester-választás emelkedett ki. A kudarc másik nagy tanulságát jól szimbolizálja a „civil” ellenzéki jelölt, Győri Péter személye. Győri Péternek tiszteletre méltó SZETA-s múltja van. Nem is az a legnagyobb baj vele, hogy húsz évig az SZDSZ-ben politizált. Lakáspolitikusi ténykedését nem tudom megítélni. A probléma az a személyére esett választással, hogy negyedszázad alatt Győri lett a „hajléktalansághoz való jog”, s egyáltalán: a „hajléktalanügy”, mint olyan arca. S ezeknek a nyóckerről még mindig a hajléktalanügy jut az eszükbe. A nyócker polgárainak pedig nem. Ennyi. A jelenség messze nem Józsefváros- vagy Budapest-specifikus. A hajléktalanok – akárcsak a melegek (bocsánat: LMBTQIA-emberek), vagy a menekültek – liberális toposszá lettek az elmúlt évtizedekben. A „jóemberség” szinonimája. Aki elismeri, hogy mindenkinek joga van az utcán aludni, aki zászlajára tűzi a legextrémebb élethelyzetekben élők ügyét, hogyan akarna már rosszat a melósnak, a közmunkásnak, a megélhetési gondokkal küszködő pedagógusnak. A „jóemberség” a kommunizmus bukása óta a neoliberálisok spanyolfala. Elfedi, hogy a nyomort globális méreteken éppen ők idézik elő és tartják fenn.

Győri kiválasztása és a mögötte kialakult összellenzéki (plusz a sunnyogó Jobbik) egység, mint cseppben a tenger mutatta meg, hogy jelenleg a komplett magyar ellenzék néhány tízezer liberális túsz. Amíg az ő elvárásaiknak, véleménybuborékuknak és gyűlöletkommentjeiknek akarnak megfelelni a magyar ellenzéki pártok, csak idő kérdése, mikor szerez listán is kétharmadot a Fidesz.

A szerző ügyvéd, volt országgyűlési képviselő

Ennek a cikknek a nyomtatott változata a Magyar Hang 10. számában jelent meg, 2018. július 20-án.

Hetilapunkat keresse az újságárusoknál vagy **elektronikus formában a Digitalstandon!**

Tudjuk, hogy mindenki kér. Tudjuk, hogy mindenki panaszkodik. Mi legalább utóbbtól megkíméljük Önöket, inkább dolgozunk. Keményen. A túlélésért. Ha tudja, segítse, támogassa munkánkat, hogy hétről hétre fontos történeteket, értékes olvasmányokat tárhassunk Önök elé. A legfontosabb persze, hogy olvassanak minket és hírünket vigyék. Sőt, ha tehetik, **fizessenek elő hetilapunkra!** A túlélés másik záloga a közösségi finanszírozás. Erre a célra hoztuk létre **felületünket a Patreon adománygyűjtő oldalán**. Akár havi két dollár is óriási segítség. Mentsük meg együtt a szabad magyar sajtót! Nagyon köszönjük.

*Hozzászólna? **Várjuk Facebook-oldalunkon.***

Cimkék: **ellenzék**, **ellenzéki összefogás**, **időközi választás**, **választás 2018**

Fizessen elő a Magyar Hang hetilapra!

Márki-Zay Péter: A nyilvánosság a Fidesz hatalmának a kulcsa

- Ök jelenthetik az egységes ellenzék bázisát. De ezt nem három tüntetés alatt fogjuk összehozni. Mi - akik majd ebben a mozgalomban részt veszünk - azokat képviseljük, akiknek fontosabb az egységes ellenzék, mint az általuk

Ki az ellenzék vezetője egy hónappal a választás után?

- Most nincs ilyen személy.
- Nem Márki-Zay Péternek hívják.
- Egy vagyok a tüntetésen felszólalók közül.

– Egyre kevesebb vagyok. Gulyás Márton a mozgalmam. Nagyra bocsátott őt, de az ő mozgalmi habítása nagyon távol áll tőlem. Az a közös bennünk, hogy egyáltalán sem lehet megverni és megsejteni. Ezt én a katolikus hittemmel közzétehetem. Sosem vállalkoztam arra, hogy én vezessem az ellenzékét, vagy hogy programot adjak neki. Nem ez az én feladatom.

– Ezek szerint a Kovács téri tümeg csak jobb és általánosabb szemléletű fiatalok lennének?

– Nem azért kapott a Fidesz-KD-NP újabb négy évet, mert nincs igaz állampolitikai vezetés?

- Így? A jobboldali szavazók egy része azért szavaz a Fideszre – mondom ezt a párt volt szavazójaként –, mert nincs egy tisztességes jobboldali párt. A Fidesz az MDF-től a kigandikig valamennyi jobboldali pártot bedarálta.

- Mire elég az a több tízezer ember, aki a választás után az utcára megy?

Ghandi is radikális volt, mi is a vásárhelyi kampány során. Számonra a radikális ellenté-

to a megakuvó

lisszak tartom, hogy nekem nagyon
tetszene, ha nem asszisztálnának
a Fidesz hatalomgyakorlásához.
Ezzel lehetne ugyanis egyértelmű-
vé tenni ország-világ előtt, hogy
amiben élünk, az nem demokrácia.

György Zsombor

[illegible]

 Magyar Hang - Patreon

Keresés

2018. 07. 22.

Túszul ejtett ellenzék – Magyar Hang-ajánló

2018. 07. 19.

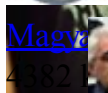
Egy mindenes feljegyzései (1. rész)

2018. 07. 22.

Facebook

Rajta kívül 50 ismerősöd kedveli. 50 ismerősöd kedveli.

[Magyar Hang - A Túlélő Magazin](#)

[Tetszik az oldal](#) [Kedveled](#)

Megosztás

[app:facebook](#)

[Magyar Hang - A Túlélő Magazin](#)

[2 órája](#)

Szoñjazzunk a hepiendre, a katartikus végkifejletre.

hirdetés

© 2018 Magyar Hang

Minden jog fenntartva!

Impresszum • Adatvédelem • Szerzői jogok